

Lausunto kuntalain kokonaisuudistuksesta

429/08.081/2013

KAUPHALL § 304

Seloste

Kuntalain kokonaisuudistuksen tavoitteena on uudistaa kuntalaki siten, että siinä otetaan huomioon kuntien muuttuvasta toimintaympäristöstä ja uusista kuntahallinnon rakenteista aiheutuvat muutostarpeet. Uusi kuntalaki korvaisi vuoden 1995 kuntalain. Kuntalaki olisi edelleen kunnan hallintoa, päätöksentekomenettelyä ja taloutta koskeva yleislaki. Uudistuksella pyritään vähentämään erityislainsäädännön tarvetta.

Valtiovarainministeriö pyytää 8.5.2014 päivätyllä lausuntopyyntöllä lausuntoa kuntalain hallituksen esitysluonnoksesta. Lausunto pyydetään toimittamaan viimeistään 26.8.2014 mennessä.

Lausuntoa antavien kuntien toivotaan sisällyttävän omiin lausuntoihinsa kunnassa toimivien nuorisovaltuustojen tai muiden nuoria edustavien tahojen näkemyksiä.

Oheismateriaali

- lausuntopyyntö
- kuntalain hallituksen esitysluonnos

Kaupunginjohtaja ehdottaa

Kaupunginhallitus päättää antaa kuntalain hallituksen esitysluonnoksesta valtiovarainministeriölle seuraavan lausunnon:

Yleistä

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi kuntalaki, joka korvaisi vuoden 1995 kuntalain. Laissa otettaisiin huomioon kuntien toimintaympäristössä ja kuntakentän rakenteissa ja lainsäädännössä tapahtuneet muutokset. Kuntalaki olisi edelleen kunnan hallintoa, päätöksentekomenettelyä ja taloutta koskeva yleislaki.

Yleisesti ottaen voidaan todeta, että kuntalain kokonaisuudistus on tarkoituksenmukainen. Kuntien toimintaympäristössä tapahtuneet muutokset ovat olleet niin merkittäviä, että kuntalain päivittäminen on perusteltua.

Vaikka kuntalakia onkin perusteltua uudistaa ja päivittää, on kuitenkin syytä suhtautua varauksellisesti kuntien tehtävien ja velvoitteiden lisäämiseen. Nyt lausunnolla olevassa kuntalain hallituksen esitysluonnoksessa on esitetty kunnille

säädettäväksi uusia velvoitteita. Tätä ei kuntien toiminnan ja talouden näkökulmasta voida pitää perusteltuna.

Edelleen voidaan todeta, että kuntalain tulisi olla luonteeltaan mahdollistava. Nyt ehdotettu uusi kuntalaki sääntelee liian laajasti ja liian yksityiskohtaisesti kuntien toimintaa.

Tampereen kaupunkiseudulla kuntarakennelain mukaisessa selvitystyössä yhdeksi varteenotettavaksi tulevaisuuden kuntarakennevaihtoehdoksi on noussut eurooppalainen kaupunkimalli. Kuntalain tulisi mahdollistaa tämän kaltainen kuntarakenteen malli.

Kuntatalousohjelma (12 §)

Ehdotettu kuntatalousohjelma korvaisi voimassa olevan peruspalveluohjelmamenettelyn, johon kuuluvat peruspalveluohjelma ja peruspalvelubudjetti. Peruspalveluohjelma laaditaan nykyään valtiontalouden kehyspäättöksen yhteydessä ja ohjelman tiivistelmä on osa kehyspäättöstä. Ehdotettu kuntatalousohjelma on osa EU-lainsäädännön edellyttämää uutta julkisen talouden ohjausjärjestelmää. Edellä mainitun lainsäädännön mukaan suunnitelman tulee kattaa koko julkinen talous sisältäen kuntataloutta, valtiontaloutta, lakisääteisiä työeläkelaitoksia ja muita sosiaaliturvarahastoja koskevat osat.

Suunnitelmassa asetetaan kaikkia näitä sektoreita koskeva tasapainotavoite. Näin ollen siinä esitettäisiin toimenpiteet, joilla kuntataloudessa saavutetaan tasapaino. Toimenpiteet voisivat koskea kuntien veropohjaa, valtionosuuksia, kuntien tehtäviä ja velvoitteita, maksutuloja ja toiminnan tehostamista. Lisäksi kuntatalouden rahoitusasemalla asetettaisiin euromääräinen rajoite valtion toimenpiteistä kuntataloudelle aiheutuvien menojen muutokselle.

Ehdotettu muutos on julkisen talouden kokonaisanalyysin terävöittämisen ja valtion toimenpiteiden aiheuttamien kuntatalousvaikutusten arvioinnin lisäämisen näkökulmasta kannatettava. On kuitenkin tärkeää, että ohjelman valmistelussa kuntia edustavalla Kuntaliitolla on keskeinen rooli ja myös muita valtion organisaation ulkopuolisia asiantuntijatahoja hyödynnetään, jotta esimerkiksi uusien tehtävien kustannusvaikutukset kunnille arvioidaan nykyistä realistisemmin.

Kuntavaalien ja valtuuston toimikauden alkamisen ajankohdan muuttamisesta (15 §)

Pykälässä ehdotetaan kunnallisvaalien nimi muutettavaksi

kuntavaaleiksi. Lisäksi ehdotetaan muutosta vaalien ajankohtaan ja valtuuston toimikauden alkamisajankohtaan. Kuntavaalit toimitettaisiin jatkossa huhtikuussa ja valtuuston toimikausi alkaisi kesäkuussa. Valtuusto valittaisiin edelleen neljän vuoden toimikaudeksi. Siirtymäsäännöksissä säädetään vaalikauden aikaistamisen vaikutuksista vuoden 2016 kunnallisvaaleihin ja nykyisten valtuutettujen toimikauteen.

Kunnallisvaalien nimen muuttaminen kuntavaaleiksi on perusteltua ja kannatettavaa. Nimitys kuntavaalit on jo nyt vakiintunut käytössä. Myös vaalien ajankohdan ja valtuuston toimikauden alkamisajankohdan muuttamista voidaan pitää kannatettavana.

Muutos sopii kuitenkin huonosti kuntarakennelain mukaisten mahdollisten kuntaliitosten toteuttamiseen, sillä kuntaliitokset voivat astua voimaan vain vuoden vaihteessa. Edelleen tulisi harkita, voitaisiinko jatkossa siirtyä järjestelyyn, jossa kuntavaalit ja eduskuntavaalit pidettäisiin samana ajankohdana.

Valtuuston kokoa koskevasta sääntelystä (16 §)

Valtuuston kokoa koskevaa sääntelyä ehdotetaan lievennettaväksi. Eri kokoisten kuntien valtuutettujen lukumäärä ei enää määräytyisi suoraan laista, vaan siitä päättäisi valtuusto lain asettamissa rajoissa. Laissa säädettäisiin ainoastaan valtuutettujen vähimmäismääristä asukasluvultaan eri kokoisissa kunnissa. Näin sääntely jättäisi kunnille harkintavaltaa valtuuston koon suhteen. Ehdotettua muutosta voidaan siltä osin pitää kannatettavana, että se antaa mahdollisuuden tehostaa valtuuston toimintaa ja jättää valtuustolle mahdollisuuden paikallisesti arvioida sopiva valtuuston koko. Valtuuston kokoa koskevaa sääntelyä olisi kuitenkin tarkoituksenmukaista täsmentää niin, että laissa säädettäisiin eri kokoisten kuntien valtuutettujen lukumäärän vaihteluväli (alaja yläraja), jonka sisällä kunnalla olisi harkintavalta päättää valtuuston koosta.

Puheenjohtajasta ja varapuheenjohtajista (18 §)

Pykälän toinen momentti olisi kuntalaissa uusi. Siinä säädettäisiin valtuuston puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien läsnäolo- ja puheoikeudesta kunnanhallituksen kokouksissa. Nykyisin tämä on hallintosääntömääräykseen perustuva yleinen käytäntö kunnissa.

Muutos sopii huonosti yhteen sen pääperiaatteen kanssa, että kunnat saavat itsehallintonsa nojalla itse päättää orga-

nisaatiostaan ja hallintonsa järjestämisestä. Muutos rajoittaisi kuntien omaa ratkaisuvaltaa eikä asiasta ole tarkoituksenmukaista säännellä lain tasolla.

Valtuustoryhmästä ja sen toiminnan tukemisesta (19 §)

Voimassa olevaa sääntelyä täydennettäisiin ehdotuksessa siten, että valtuustoryhmille osoitetun tuen määrä olisi ilmoitettava kunnan tilinpäätöksessä valtuustoryhmittäin.

Ehdotettu muutos on avoimuuden ja läpinäkyvyyden lisäämisen näkökulmasta kannatettava.

Osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksia sekä vaikuttamistoimielimiä kuten nuorisovaltuustoa koskevista ehdotuksista (5 luku)

Lukuun on koottu ne säännökset, joita demokratian ja kunnan asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksien toteuttaminen edellyttäisi. Kunnan ns. vaikuttamistoimielimiä (vanhusneuvosto, vammaisneuvosto) koskeva sääntely koottaisiin nyt kuntalakiin ja lisäksi kunnat velvoitettaisiin nuorisovaltuuston tai vastaavan nuorten vaikuttajaryhmän perustamiseen.

Ehdotetun kuntalain 23 §:ssä säädettäisiin aloiteoikeudesta. Aloiteoikeus olisi paitsi kunnan asukkaalla niin myös palvelujen käyttäjällä sekä kunnassa toimivalla yhteisöllä ja säätiöllä. Aloitteen tekijältä ei vaadita tiettyä ikää. Aloitteesta tulisi käydä ilmi, mitä asia koskee sekä lähettäjän nimi ja yhteystiedot. Edelleen hallintosääntöön tulisi ottaa tarpeelliset määräykset aloitteen käsittelystä ja aloitteen tekijälle annettavista tiedoista.

Ehdotettua aloiteoikeuden laajentamista voidaan pitää perusteltuna.

Vanhusneuvostoa, vammaisneuvosta ja nuorisovaltuustoa (vast) koskeva sääntely on ehdotuksessa osin jäsentymätöntä. Sääntelyn yhdenmukaistamisen ja kunnallisen itsehallinnon näkökulmasta kaikkien neuvostojen tai vastaavien vaikuttajaryhmien perustaminen olisi tarkoituksenmukaista jättää kunnassa valtuuston päätettäväksi.

Kunnan toimielinorganisaation ja johtamisen vaihtoehtoisista organisointitavoista (31, 34 ja 38 §)

Ehdotetun kuntalain 34 §:ssä säädettäisiin, että valtuuston päätöksen nojalla valtuuston puheenjohtaja, kunnanhallituksen puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat sekä lautakuntien

puheenjohtajat voisivat toimia päätoimisina tai osa-aikaisina luottamushenkilöinä. Sääntely on kuntalaissa uutta. Ehdotusta voidaan pitää perusteltuna, sillä se vahvistaa luottamushenkilöiden asemaa ja antaa luottamushenkilöjohdolle mahdollisuuden keskittyä koko- tai osa-aikaisesti kunnallisen luottamustehtävän hoitoon.

Luottamushenkilöiden erottamisesta kesken toimikauden (35 §)

Pykälän toisessa momentissa säädettäisiin valtuuston mahdollisuudesta erottaa valtuuston tai toimielimen puheenjohtajisto luottamuspuolan vuoksi. Säännös on perusteltu erityisesti valtuuston puheenjohtajiston erottamismahdollisuuden vuoksi. Nykyinen kuntalaki ei mahdollista valtuuston puheenjohtajiston erottamista luottamuspuolan vuoksi kesken toimikauden, mitä ei voida pitää valtuuston toimivallan näkökulmasta tarkoituksenmukaisena.

Kuntastrategiasta (39 §)

Pykälässä säädettäisiin lakisääteisesti kuntastrategiasta, joka olisi valtuuston merkittävin ohjausväline kunnan johtamisessa. Kuntastrategiassa päätettäisiin kunnan toiminnan ja talouden pitkän aikavälin tavoitteista. Voimassa olevassa kuntalaissa ei ole vastaavaa säännöstä, mutta siitä huolimatta lähes jokaisessa kunnassa on laadittu kuntastrategia. Kuntastrategia ei kuitenkaan olisi oikeudellisesti sitova tai valituskelpoinen asiakirja, vaan sen velvoittavuus olisi luonteeltaan poliittista ja toiminnallista. Kuntastrategian sisällöllinen ulottuvuus olisi hyvin laaja ja se kattaisi käytännössä kunnan koko toiminnan.

Vaikka nyt ehdotetun kuntastrategiaa koskevan sääntelyn tavoitteena onkin vahvistaa kunnan toiminnan ohjaamista kokonaisuutena ja liittää kunnan strateginen suunnittelu ja taloussuunnittelu nykyistä tiukemmin yhteen, ei kuntastrategian laatimisvelvollisuuden ottaminen lakitasoisen sääntelyn piiriin ole perusteltua. Kuntastrategian laatiminen olisi uusi kunnalle asetettu lakisääteinen velvoite vaikka yleisenä pyrkimyksenä on vähentää kuntiin kohdistuvia velvoitteita. Kuntastrategian laatiminen voitaisiin perustellusti jättää valtuuston omaan harkintaan.

Kunnanhallituksen puheenjohtajasta (41 §)

Pykälässä säädettäisiin mm. siitä, että kunnanhallituksen puheenjohtaja johtaisi poliittista valmistelua, jota kunnanhallituksen tehtävien toteuttaminen edellyttäisi.

Pykälä olisi kuntalaissa uusi. Pykälässä mainittua poliittista valmistelua ei kuitenkaan riittävästi määritellä itse pykälässä tai sen perusteluissa. Poliittisen valmistelun käsite hämärtää perinteistä ja toimivaa jakoa poliittisen päätöksenteon ja viranhaltijavalmistelun (ja esittelyn) välillä. Poliittisen valmistelun sisältöä suhteessa viranhaltijavalmisteluun tulee vielä täsmentää.

Johtajasopimuksista (43 §)

Johtajasopimusta koskeva pykälä on kuntalaissa uusi. Siinä säädetään kunnan ja kunnanjohtajan välisestä johtajasopimuksesta. Pykälän mukaan kunnan ja kunnanjohtajan olisi tehtävä johtajasopimus, jonka valtuusto hyväksyisi.

On perusteltua, että kuntalaissa säädettäisiin mm. johtajasopimuksesta, mahdollisesta erokorvauksesta ja johtajasopimuksen hyväksymisestä. Johtajasopimuksen sisällöstä ei kuitenkaan ole syytä ottaa määräyksiä lakiin, minkä lisäksi johtajasopimuksen hyväksyminen on tyypillistä operatiivista toimintaa ja kuuluu luontevasti kunnanhallituksen päätösvalan piiriin.

Vaalikelpoisuudesta kunnanhallitukseen (74 §)

Vaalikelpoisuuden sääntely kunnanhallitukseen vastaa pääosin nykyisin voimassa olevaa sääntelyä. Sääntelyä esitetään kuitenkin joltain osin tiukennettavaksi. Ehdotuksen mukaan mm. kunnan tai kunnan määräysvallassa olevan yhteisön tai säätiön palveluksessa oleva henkilö ei olisi vaalikelpoinen kunnanhallituksen puheenjohtajaksi tai varapuheenjohtajaksi.

Sääntelyn tiukentaminen ei ole tarkoituksenmukaista. Vaalikelpoisuussääntelyssä tulisi ottaa huomioon kuntakoko ja kuntien konsernien ja kuntakonserniin kuuluvien yhteisöjen erilaisuus. Koska kuntalaki on kaikkia kuntia koskeva yleislaki, tulisi sääntely tältä osin säilyttää hyvin toimivan nykykäytännön mukaisena.

Sidonnaisuuksien ilmoittamisesta (85 §)

Pykälässä säädetään sidonnaisuuksien ilmoittamisen sisällöstä ja menettelytavoista. Pykälässä säädetään siitä, mitä sidonnaisuuksia ilmoitusvelvollisuus koskisi, keitä luottamushenkilöitä ja viranhaltijoita ilmoitusvelvollisuus koskisi, tarkastuslautakunnan asemasta ilmoituksien vastaanottajana ja sidonnaisuusrekisteristä.

Lähtökohtana on, että ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvan luottamushenkilön ja viranhaltijan olisi tehtävä sidonnaisuusilmoitus johtotehtävistään sekä luottamustoimistaan elinkeinotoimintaa harjoittavissa yrityksissä tai muissa yhteisöissä. Ilmoitusvelvollisuus koskisi ainakin kunnanhallituksen jäseniä, valtuuston puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajia sekä pormestaria ja apulaispormestaria. Lisäksi ilmoitusvelvollisuus koskisi maankäyttö- ja rakennuslain tarkoittamia tehtäviä hoitavan toimielimen jäseniä. Ilmoitusvelvollisuus koskisi myös varajäseniä.

Viranhaltijoista ilmoitusvelvollisuuden piirissä olisi suoraan lain nojalla kunnanjohtaja. Valtuuston päätöksellä ilmoitusvelvollisuutta voidaan laajentaa.

Sidonnaisuusilmoitukset tehdään tarkastuslautakunnalle, joka valvoo ilmoitusvelvollisuuden noudattamista ja saattaa ilmoitukset valtuuston tiedoksi. Tehtävä on tarkastuslautakunnalle uusi. Lisäksi säädetään sidonnaisuusrekisteristä, joka julkistetaan yleisessä tietoverkossa.

Mahdollisten sidonnaisuuksien ilmoittaminen ja avoimuuden lisääminen ovat luonnollisesti kannatettavia asioita. Sidonnaisuuksien ilmoittamista koskevan sääntelyn laajentaminen onkin perusteltua. Sitä vastoin kuntien (tarkastuslautakunnan) tehtävien lisäämiseen tulee suhtautua pidättyvästi. Olisikin syytä harkita, voitaisiinko ko. ilmoitukset tehdä valtiontalouden tarkastusvirastolle samalla tavalla kuin kunnallisvaalien vaalirahoitusilmoitukset.

Hallintosäännöstä (91 §)

Ehdotuksessa esitetään, että kaikki johtosäännössä määrittävät asiat tulisi jatkossa koota hallintosääntöön. Näin ollen muita johtosääntöjä ei enää olisi. Muutosta ei lain esitysluonnoksessa perustella juuri ollenkaan. Vaikka ajatus vain yhdestä johtosäännöstä (hallintosäännöstä), johon kaikki johtosääntötasoiset määräykset koottaisiin saattaa tuntua selkeältä ratkaisulta, ei se käytännössä selkeytä tai yksinkertaista lainkaan kunnan johtosääntötasoista sääntelyä. Kaikkien johtosääntötasoisten (määräykset organisaatiosta, hankintatoimivallasta, henkilöstötoimivallasta päätöksentekomenettelystä, eri lautakuntien toimivalloista, valtuuston työjärjestyksestä jne.) määräysten koonti yhteen ainoaan asiakirjaan, tekee siitä raskaan ja sekavan. Käytännössä tämä johtanee siihen, että eri toimivaltamääräyksiä sisältävät osat yksinkertaisesti kootaan hallintosäännöksi nimetyn asiakirjan luvuiksi peräkkäin. Edelleen olisi kunnan itsehallinnon näkökulmasta perusteltua antaa valtuustolle jatkos-

sakin päätösvalta päättää hallinnon järjestämiseksi tarpeellisista johtosäännöistä.

Asian ottamisesta kunnanhallituksen käsiteltäväksi (93 §)

Pykälässä säädettäisiin niin kutsutusta otto-oikeudesta, jolla nykyisestä laista poiketen voitaisiin asia ottaa vain kunnanhallituksen käsiteltäväksi. Nykyinen laki mahdollistaa asian ottamisen myös lautakunnan ja johtokunnan käsiteltäväksi. Kuntalaissa on tarkoituksenmukaista säilyttää myös lautakuntien otto-oikeus.

Alijäämän kattamisvelvollisuudesta (111 §)

Talousarvio ja suunnitelmapykälän 3 momentissa säädettäisiin talouden tasapainosta ja alijäämän kattamisvelvollisuudesta. Taseeseen kertynyt alijäämä olisi esityksen mukaan katettava viimeistään neljän vuoden kuluessa tilinpäätöksen vahvistamista seuraavan vuoden alusta lukien. Sen kattamista ei voisi siirtää enää vuodesta toiseen taloussuunnitelmassa, kuten nykyisessä laissa on ollut mahdollista.

Uutena asiana säädettäisiin, että alijäämän kattamisvelvollisuutta sovelletaan myös kuntayhtymissä.

Ehdotetut muutokset linjavoittavat talouden tasapainotusta. Neljän vuoden ajanjakso vaikuttaa riittävältä ajalta sopeuttamistoimenpiteiden aikaansaamiseksi.

Alijäämän kattamisvelvollisuuden ulottaminen kuntayhtymiin vahvistaisi konserniohjausta. Täytyy kuitenkin huomioida, että muutos voi aiheuttaa tietyissä tapauksissa kunnalle suuren taloudellisen rasitteen.

Tarkastuslautakuntaa koskevista ehdotuksista (122 §)

Lautakunnan uudeksi tehtäväksi esitettyä sidonnaisuuksien ilmoittautumisvelvollisuuden noudattamisen valvomista on käsitelty edellä tässä lausunnossa.

Ehdotuksen 4 momenttiin sisältyvä maininta siitä, että lautakunta voi antaa valtuustolle muitakin tarpeellisina pitämiään selvityksiä arvioinnin tuloksista, on monitulkintainen. Haasteena on varmistaa, ettei tarkastuslautakunnan toiminta kohdistu operatiiviseen toimintaan ja päivän politiikkaan. Lakiesityksen perusteluissa korostetaan, ettei tarkastuslautakunnan toiminnan tulisi ulottua nähin. Kohta tulisi selvyiden vuoksi poistaa momentista.

Tilintarkastuksesta (123 §)

Kannatettavaa on, että hallinnon ja talouden tarkastamista varten on valittava JHTT-tilintarkastusyhteisö. Näin varmistetaan tilintarkastuksen riittävä osaaminen kunnan toiminnan ja talouden erityispiirteistä.

Perusteltua on myöskin kunnan tytäryhteisön tarkastajaa koskien sallittu poikkeus pääsäännöstä, että tytäryhteisön tilintarkastajaksi on valittava kunnan tilintarkastusyhteisö. Jo nykyiset säädökset edellyttävät, että esimerkiksi tietyn suuruisen yhtiöiden tilintarkastaja tulee olla KHT-yhteisö.

Kunnan myöntämän lainan, takauksen tai muun vakuuden antaminen toisen velasta tai muusta sitoumuksesta (130 §)

Pykälässä säädettäisiin, että kunnan myöntämä laina, takaus ja muu vakuus ei saisi vaarantaa kunnan taloudellista kantokykyä. Linjaus on kannatettava. Säännös estää kuntaa ryhtymästä riskirahoittajaksi.

Rahoitustoimien käyttäminen sellaisiin kohteisiin, joihin ei liity toimintaa markkinoilla, jäisi sallituksi. Tämä on perusteltua.

Edelleen säädettäisiin, että kunta voi myöntää takauksen tai muun vakuuden kilpailutilanteessa toimivan yhteisön velasta tai muusta sitoumuksesta ainoastaan, jos yhteisö kuuluu kuntakonserniin. Edellä koskeva rajausta ei koskisi liikuntalain, kuntien kulttuuritoiminnan ja nuorisolain mukaista tehtävän edistämistä. Toimenpiteeseen sisältyvä mahdollinen valtiontukea koskeva arvio tulisi edelleen tehdä tapauskohtaisesti. Näiden toimien edistäminen kuuluu kunnan toimialaan, joten takausmahdollisuuden säilyttäminen on perusteltua.

Ahtaasti tulkiten ao. lain sanamuoto tarkoittaisi mm. sitä, että kunta ei voisi myöntää takausta enää kunnan alueelle rakennettavan vesihuolto-osuuskunnan lainoille. Tämä ei voi olla vesihuoltolain ja ympäristöterveydenhuoltolain tavoitteiden toteutumisen kannalta tarkoituksenmukaista.

Päätöksen tiedoksiannosta kunnan jäsenelle (141 §)

Ehdotetun 141 §:n 1 momentin mukaan valtuuston, kunnanhallituksen, lautakunnan ja kuntayhtymän 59 §:n 1 momentissa tarkoitettujen toimielimen pöytäkirja siihen liittyvine oikaisuvaatimusohjeineen ja valitusosoituksineen pidetään tarkastamisen jälkeen nähtävänä yleisessä tietoverkossa siltä

osin kuin salassapitoa koskevista säännöksistä ei muuta johdu. Jos pöytäkirja sisältää henkilötietoja, on ne poistettava oikaisuvaatimus- ja valitusajan jälkeen.

Ehdotus yleisen tietoverkon käyttämisestä päätöksien tiedoksiannossa kunnan jäsenelle on kannatettava uudistus, mutta henkilötietojen poistoa koskevaa määräystä olisi vielä syytä harkita. Ensinnäkin henkilötietojen vieminen ensin yleiseen tietoverkkoon ja niiden myöhempi poistaminen sieltä ei enää juurikaan suojaa näiden henkilötietojen leviämistä tai rajoita niiden leviämistä. Toiseksi ehdotettu menettely lisää merkittävästi kunnan hallinnon työmäärää, kun mm. valtuuston, kunnanhallituksen ja lautakuntien pöytäkirjat pitää poistaa yleisestä tietoverkosta, poistaa henkilötiedot pöytäkirjoista ja laittaa pöytäkirjat uudelleen yleiseen tietoverkkoon. Näin ollen perustellumpaa olisi esimerkiksi poistaa ko. pöytäkirjat nähtävilläpitoajan päättymisen jälkeen kokonaan yleisestä tietoverkosta.

Lopuksi

Nuorisovaltuusto on antanut kuntalain kokonaisuudistuksesta oheismateriaaliksi liitetyn lausunnon.

Päätös

Keskustelun kuluessa Minna Sorsa ehdotti § 57 kohdalla lausuttavan, ettei kuntien vapaaehtoisessa yhteistoiminnassa merkittävässä poliittisissa toimielimissä luovuta poliittisesta suhteellisuusperiaatteesta. Rauno Kesseli kannatti Sorsan ehdotusta.

Koska oli tehty kaupunginjohtajan ehdotuksesta poikkeava kannatettu ehdotus, puheenjohtaja esitti suoritettavaksi äänestyksen kädennostolla siten, että ne, jotka kannattavat kaupunginjohtajan ehdotusta, äänestävät jaa. Mikäli ei voittaa, Sorsan ehdotus tulee kaupunginhallituksen päätökseksi.

Äänestysesitys ja -tapa hyväksyttiin yksimielisesti.

Suoritettussa kädennostoäänestyksessä annettiin 7 jaa-äänä (Hakanen, Kallio, Luojus, Mustakallio-Sorvari, Teivaala, Törmälä, Virtanen) ja 4 ei-äänä (Heiska, Kesseli, Savio, Sorsa) joten puheenjohtaja totesi kaupunginjohtajan ehdotuksen tulleen kaupunginhallituksen päätökseksi.

Keskustelua jatkettaessa Antti Teivaala ehdotti, että esittelijän lausuntoehdotus poistetaan § 74 (Vaalikelpoisuudesta kunnanhallitukseen) kohdalla. Mauri Heiska kannatti Teivaalan ehdotusta.

Koska oli tehty kaupunginjohtajan ehdotuksesta poikkeava

kannatettu ehdotus, puheenjohtaja esitti suoritettavaksi äänestysten kädennostolla siten, että ne, jotka kannattavat kaupunginjohtajan ehdotusta, äänestävät jaa. Mikäli ei voittaa, Teivaalan ehdotus tulee kaupunginhallituksen päätökseksi.

Äänestysesitys ja -tapa hyväksyttiin yksimielisesti.

Suoritetussa kädennostoäänestyksessä annettiin 5 jaa-ääntä (Kallio, Kesseli, Mustakallio-Sorvari, Törmälä, Virtanen) ja 6 ei-ääntä (Hakanen, Heiska, Luojus, Savio, Sorsa, Teivaala) joten puheenjohtaja totesi Teivaalan ehdotuksen tulleen kaupunginhallituksen päätökseksi.

Keskustelua jatkettaessa Minna Sorsa ehdotti, että lausunto § 122 (Tarkastuslautakuntaa koskevista ehdotuksista) kohdalta poistetaan. Sorsan ehdotus raukesi kannattamattomana. Lisäksi Sorsa ehdotti, että § 141 (Päätöksen tiedoksiantosta kunnan jäsenelle) kohdalta lausunnon 2. kappale poistetaan. Sorsan ehdotus raukesi kannattamattomana.

Kaupunginhallitus hyväksyi kaupunginjohtajan ehdotuksen em. muutoksin.

Tarkastamattomasta pöytäkirjasta kirjoitetun otteen oikeaksi todistaa:

Ylöjärvellä 26.8.2014

Sirkka Reijonen
arkistonhoitaja

Jakelu

Valtiovarainministeriö
Sorvanto Jarkko

Ylöjärven kaupunki
Nuorisopalvelut / nuorisovaltuusto

YLÖJÄRVEN NUORISOVALTUUSTON LAUSUNTO KUNTALAKILUONNOKSESTA

Ylöjärven nuorisovaltuusto käsitteli kuntalain kokonaisuudistusluonnosta kokouksessaan 20.8.2014.

Nuorisovaltuusto kiinnitti huomiota uudessa kuntalakiuudistusluonnoksessa osallisuuden korostamiseen. Erityisen tyytyväisiä ollaan lain kohtaan, jossa kuntia velvoitetaan asettamaan nuorisovaltuusto tai vastaava nuorten vaikuttajien ryhmä. Lisäksi laki määrittää, että ryhmälle annetaan mahdollisuus vaikuttaa eri toimialojen toiminnan suunnitteluun, valmisteluun ja seurantaan.

Ylöjärvellä on toiminut nuorten vaikuttajaryhmä jo vuodesta 1998. Ryhmän jäsenillä on oikeus osallistua lautakuntien ja kaupunginhallituksen kokouksiin. Lisäksi nuorilla on kokouksissa puheoikeus, jota monissakaan kunnissa ei ole. Nuorisovaltuusto kokee tärkeäksi, että nuorisovaltuuston toiminta turvataan jatkossakin ja uusi kuntalakiluonnos takaisi toiminnan jatkuvuuden.

Ylöjärven kaupungissa lapsia ja nuoria on poikkeuksellisen paljon. Nuorten vaikuttajaryhmän lisäksi on muistettava myös nuorisovaltuuston ulkopuolelle jäävät nuoret. Siitä kantaa vastuun nuorisovaltuuston lisäksi koko kaupunkiorganisaatio.

Nuorisovaltuusto toivoo, että lasten ja nuorten asioita koskevissa linjauksissa otettaisiin lasten ja nuorten kanta huomioon jo asioiden valmisteluvaiheessa. Lisäksi asioista olisi hyvä tiedottaa hyvissä ajoin, jotta niihin voidaan perehtyä rauhassa.